

YEREVAN
BIANNUAL
EXHIBITION
of
AVANT
GARDE
ART

98

Ավանգարդ Արվեստի Երևանի Երկամյա Ցուցահանդես

Yerevan Biannual/Exhibition of Avant Garde Art

Կազմակերպությանը / Organized by:

ՆՈՐԱՐԱՐ ՓՈՐՁԱՌԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐՈՆ / ARMENIAN CENTER FOR CONTEMPORARY EXPERIMENTAL ART

Տասուկ ընդգրկություններ հեկայալ կազմակերպություններին / Special thanks to following organizations:

PRODUCTION, MONTAGE & INSTALLATION OF PROFESSIONAL, NON-STANDARD AUDIO-VISUAL EQUIPMENT

FM 107 ՈԱՐԻՈՐՈՒԳ, Արտյոմ Այվազյան / FM 107 RADIOBURG, Artiom Aivazian

 Printinfo

Ձևավորումը՝ «Փրինթինֆո» ԴԶ ՍՊԸ: Տպագրությունը՝ «Ռուբին» Հրատարակչական-տպագրական ԱԶ
Catalogue Design & Graphics: "Printinfo" JV Co. Ltd., Yerevan, Armenia. Printer: "RUBIN" Print House, Yerevan, Armenia

Ավանգարդ Արվեստի
Երևանի Երկամյա Ցուցահանդես
Yerevan Biannual Exhibition of Avant-Garde Art

Ավան արդ Արվեստի երևանի երկամյա Ցուցահանդեսը փորձում է ներկայացնել եղարվեստական այն հիմնական միտումները, որ առկա են այսօր Հայաստանի ստեղծած ործական մթնոլորտում: Ցուցահանդեսն ըստ էության մեծ փորձարարական մի լա որատորիա է, ազնա, նույն խմորումների մի «խառնարան»: որում կատարվում են ինքնարտահայտման խայտա դետ պրոցեսներ, անալիտիկ և սինթետիկ հաստատումներ, մերժումներ, մերժեցումներ: Լա որատորիան ազդելով հանդիսատեսին հրավիրում է Երան մասնակցելու և հաղորդակցվելու ստեղծած ործական ործընթացին: Նման ընդ ըկում ունեցող ֆորումը չի կարող լինել միանշանակ ծրա ղված: Այն կարող է իրականանալ միայն ազանկերպ մտածողության սահմաններում լինելով փաստա ղման և ի մի երման միջոց:

Իմ ընկալմամ Ավան արդ Արվեստի երևանի երկամյա Ցուցահանդեսը, որպես մշակութային ուրույն նախաձեռնություն, պետք է որդե ղի ստեղծած ործական ազատության սկզ ունքը, այլապես այն կվերածվի դո մատիկ և ֆորմալ մի միջոցառման՝ կորցնելով իր ներքին անհրաժեշտությունն ու մոտիվացիան:

Երկու տարի հետո կհրավիրվի մեկ ուրիշ արվեստա ետ-համադրող, որը կծնավորի կոնցեպտուալ նոր մոտեցումներ էապես զար ազնելով և հարստացնելով այս նախաձեռնության մտահղացումը:

Բոլորիս ցանկանում եմ ստեղծած ործական հաջողություններ այս դժվարին, այն հետաքրքիր ճանապարհին:

Ստեփան Վերանյան, Համադրող

Yerevan Biannual Exhibition of Avant-Garde Art attempts to present basic artistic tendencies, existing today in the "creative environment" of art in Armenia. The exhibition in essence is a large experimental laboratory. It is a crater of multi-faceted developments, with colourful processes of self-expression, analytic and synthetic confirmation, rejection, convergence, etc. The laboratory invites the viewer to participate and communicate with these creative processes. Such an encompassing forum cannot be totally programmed. It can be realized only within confines of multitude of thoughts, and by acting as agent of documentation and unification.

In my opinion the Yerevan Biannual Exhibition of Avant-Garde Art, as a unique initiative, has to adopt the principle of creative freedom. Otherwise, it will turn into a dogmatic and formal event, and will lose its inherent essentiality and motivation.

Two years from now, another artist/curator will be invited to curate the show. He, or she, will perhaps form a new conceptual approach, and in essence will further develop and enrich the basic premise of this initiative.

On this difficult, but interesting journey, I wish all of us success in our creative work.

Stepan Veranian, Curator

Մեկ ան ամ եւս Հայաստանի Հանրապետության Աշակույթի, Երիտասարդության Հարցերի, եւ Ապորտի նախարարությունը, Հայաստանի Նորարար Փորձառական Արվեստի Վեցտորոնին (հապավումով ՆՓԱԿ) հանձնարարել է Վեցետիկի Համաշխարհային Արվեստի 48-րդ Բիենալում, կազմակերպել Հայաստանի Տաղավարը: Աա մի դժվարին եւ չափազանց պատասխանատու հանձնարարություն է: Նյութական եւ Ֆինանսական դժվարությունները ոչինչ են, ստեղծած ործական արվեստի համաշխարհային այս ամենահեղինակավոր միջոցառմանը, Հայաստանի ավան արդ արվեստը հավուր պատշաճին ներկայացնելու պարտականության համեմատությամ :

Վեցետիկի Բիենալում մասնակցելը պետք է դիտել ոչ թե որպես մի մեկուսացած միջոցառում, մի ինչ որ նախաձեռնության շրջանակներում, այլ մի զար ացող (էվոլուցիոն) եւ շարունակական ործընթաց: Որպես համաշխարհային համայնքի մի լիարժեք եւ հպարտ անդամ, մենք պիտի ներկայացնենք արվեստի աճն ու զար ացումը Հայաստանում, ի համեմատություն եւ զու ալցություն արվեստի ժամանակակից շարժումների եւ ուղղությունների: Մենք մի Բիենալի մենք Վեցետիկ պիտի երթանք որպես ընդհանուրի մի մաս, այն որոշակի՝ մեր խառնվածքով, եւ եզակի՝ մեր նուրա ղով:

Այս նպատակով, այս տարվանից սկսյալ, Վեցետիկի Բիենալի միջանկյալ տարիներին երեւանում կազմակերպվում են ավան արդ արվեստի երկամյա ցուցահանդեսներ: Այս երկամյա ցուցահանդեսներից յուրաքանչյուրը կծառայի որպես նախա ան Վեցետիկի Բիենալի, եւ որպես Հայաստանում կերպարվեստի զար ացման ործընթացի ընթացիկ ստու առես:

Հավատարիմ մնալով ՆՓԱԿ-ի «ծ, տուն դեպի նոր հորիզոններ» կար ախոսին, մենք պիտի շարունակենք պահպանել եւ հովանավորել նորի որոնման, աացահայտման, եւ ստեղծած ործման ո ին, քանզի այդ է արվեստի էությունը:

Էդուարդ Պալասանյան, Փիլ.Դր.

Համահիմնադիր եւ Համանախա ահ ՆՓԱԿ-ի

Once again the Armenian Center for Contemporary Experimental Art ("NPAK" in Armenian acronym), has been appointed by the Ministry of Culture, Youth Affairs and Sport, of the Republic of Armenia, to organize the Armenian Pavilion at the XLVIII International Art Biennale of Venice, in 1999. It is a difficult and highly responsible assignment. Material and financial difficulties fade in comparison with the task of putting together a proper representation of the Armenian avant-garde art at this most prestigious international showcase of creativity.

Participation at the Venice Biennale has to be viewed as an evolutionary, continuous process, rather than an isolated undertaking for a specific event. As a full and proud member of the international community, we shall present the growth and evolution of art in Armenia, in comparison, and in conjunction, with the contemporary trends and directions in the art-world. Biennale after Biennale, we shall go to Venice as active member of the whole, yet distinct in our disposition, and unique in our character.

To this end, starting this year, at the interim years of the Venice Biennale, biannual exhibitions of avant-garde art are being organized in Yerevan. Each one of these biannual exhibitions will act as preambles of Venice Biennale, and interim review of the continuing process of evolution of plastic arts in Armenia.

True to the motto of "quest for new frontiers"—nurtured by NPAK—we shall maintain and support the spirit of search, discovery, and creation of the new, since this is the essence of the art.

Edward Balassanian, Ph.D.

Co-Founder and Co-President of NPAK

Տեսնել 20-րդ դարը զեղարվեստական ընկալողության և ճանաչողության օրգաններով նշանակում է ի վիճակի լինել յուրացնելու գրված ու չգրված մանիֆեստների, աեսությունների, կոնցեպտների այնպիսի բանակություններ, որոնց իրականում անմարտելի են մշակույթի համաշխարհային օրգանիզմում հսակ կողմնորոշում չունեցող անհատի համար: Այդ օրգանիզմում կողմնորոշում ունենալու նախապայմանը հնարավորին չափ ունիվերսալ աշխարհայացքային բազա և ապրելակերպ ունենալու նախադրյալն է:

Արդի մշակույթի այդ առեղիքազանց պայմաններում մեզ մենք ապրում և ստեղծագործում ենք որոշակի սահմանների և եզրերի վրա, որոշակի կոնֆլիկտների, պառակտումների, տրոհումների, ինչպես նաև վերամիավորումների, համագործակցության, սինթեզի մթնոլորտում: Սահմանների վրա օրգանիզմի կենսունակության միակ գրավականը հարմոնիկ նյութափոխանակությունն է իր միջավայրի հետ թե տարածական, թե ժամանակային կտրվածքով:

70 տարի շարունակ Հայաստանը կոնսերվացված էր սովետական մատերիալիզմի ճիրաններում, որն ուներ ինչպես դրական, այնպես էլ բացասական եզրեր: Դրական ասպեկտներից էր ֆիզիկական մարմնի պահպանումը հարաբերականորեն բարենպաստ կրթական ցենզով, իսկ մշակութային առումով՝ ռուսական մշակույթի ամսիջական հարևանությունը և համաշխարհային արդյունքների (չնայած բավականին աղճատված) ընկալումը սովետական գաղափարախոսության պրիզմայի միջով: Սովետական մտաբանության բացասական ասպեկտներին մենք ականատես ենք առայսօր կենսագործունեության գրեթե բոլոր բնագավառներում: Այդ ժառանգության հիմքում ընկած են անբարոյական տնտեսական փոխհարաբերությունները՝ հիմնված բացահայտ եզրիզմի զսպանակների վրա: Սատերիալիստական մտածելակերպի այդ ծանր ժառանգության յուրահատկությունն էլ հենց այն է, որ իրական հոգևոր բարոյականության բացակայության պայմաններում նյութատնտեսական բարոյագուրկ փոխհարաբերությունների սինտոնմանում ու պարզունակ տրամաբանությունը մեխանիկորեն պրոյեկտվում են հոգևորի, մշակույթի ոլորտում: Վերջիններս առանց այդ էլ սուսկ դեկորի, ժամանցի, ֆիկցիայի դերն էին ստանձնել տոտալիտար մատերիալիզմի պետական այդ համակարգում: Համակարգ, որում հոգևորը շոշափելիության աստիճան անհրաժեշտ էր, վտարված և աքսորված: Այն լավագույն դեպքում ընդհատակում էր: Սակայն ընդհատակը հոգևորի բնականաբան չէ: Երկարատև ընդհատակյա կյանքը հղի է վտանգավոր հետևանքներով: Եվ հատկապես մտահորիզոնի, հաղորդակցական հորիզոնի, հեռատեսության և առհասարակ տեսողության կորստով: Հոգևորի թթվածինը ազատությունն է, որը ծնվում է լիարժեք ստեղծագործելու պրոցեսում:

Պետության, հասարակության օրգանիզմում հոգևորի, մշակույթի, կրթության իրական **ֆունկցիաները** վերականգնելու համար արվեստագետն այսօր, հատկապես այսօր, այս բացահայտ եզրային գոյածնի պարագայում **ահռելի դեր ունի:** Այդ դերը արդիական տարերային նյութափոխանակությունների դաշտում օրգանական հավասարակշռություն մտցնելու միջոցով արվեստի ստեղծագործական սահմանների այնպիսի ընդլայնումն է, որ այդ պրոցեսում արտադրված թթվածինը ակամայից **դառնա սոցիալական** մթնոլորտ:

Սուղջ օրգանիզմի նյութափոխանակությունը ենթադրում է առողջ մարտողական համակարգ: **Անառողջ** մարտողական պրոցեսները բերում են **հիվանդությունների: Հիվանդությունների** ամկայությունն արդի մշակույթում մեծ **մասշտաբների** է հասնում: Կեղծ արժեքների հետևողական ներարկումից **աղտոտվում է հոգևոր** էկոլոգիան: Առողջության չափանիշներն անհետանում են: Աստիճանաբար վարակվում է նաև **ստեղծագործական գիտակցությունը: Տեղեկատվական** հեղեղի մեծ ղողաներ ընդունելիս մարտողական պրոցեսները հաճախ անկարող են դառնում յուրացնելու այդ բանակությունները, **ի հետևանք որի** անցանկալի «նստվածքներ» են գոյանում հոգևոր օրգանիզմում, որոնք բերում են «խցանումներին» և **անելանելի «խառնաշփոթի»**, «խանգարումների»: Այդ «խառնաշփոթում» ճշմարտությունը **ստից** և կիսաճշմարտություններից **զանազանվելու** խնուհիտելը սկսում է թուլանալ, եթե տվյալ **անհատի** կամ **հասարակության ճանաչողական** օրգանները չեն **գտնվում** իմացաբանական-մարտողական ակտիվ **վիճակում: 20-րդ դարում** մենք ականատես եղանք բոլորովին **նոր տեսակի** հիվանդությունների **առաջացմանը:** Հիվանդությունները կվերածվեն **համաճարակների, եթե** տվյալ **հասարակության** հոգևոր-մշակութային **ֆունկցիաներն** իրենց **վրա վերցնող** անհատները չբազմապատկեն **առողջության, այսինքն՝** ճշմարտության, զեղեցկության և **բարոյականության** արարման իրենց **ստեղծագործական կարողությունները:**

Առողջացման պրոցեսների **նկատված** ամենազգայուն ոլորտը մասնավորապես արվեստն է: Այսօր անհնար է **պարել** ստեղծագրված զեղեցկության և **բարոյականության վերացական** միջավայրում դոգմատիկ ճշմարտությունների հարևանությանը: Աղտոտված էկոլոգիան **հոգևոր առումով** մաքրելու համար **այսօր** անհրաժեշտ է դառնում ներշնչել «ածխաթու գազ» և ի վիճակի լինել արտաշնչելու «թթվածին»: Արվեստագետի **կենցալածքն** այսպիսով որոշիչ է **հատկապես** ազատության առողջարար «թթվածին» արարման գործում:

Իսկ ի՞նչ է արվեստը ժամանակակից աշխարհում:

Արվեստի սահմանումն առհասարակ մի շտ էլ **բարոյագույն** իմացաբանական խնդիրներից է եղել: 20-րդ դարը էլ ավելի բարդացրեց այդ իրադրությունը, քանզի **մշակութային այն ահռելի խնդրությունների** տրամաբանությունը, որոնք ընթացան և ընթանում են ցայսօր, հանգեցրեց արվեստի **սահմանների** այնպիսի **լուրջայնման**, ի **հետևանք** որի **սահմանումները դառնան ամարդյունավետ:**

Հին աշխարհում միևնույն միատեղիալ ակունքներից սերած մշակույթի **երեք** հիմնական ոլորտների՝ արվեստի, գիտության և կրոնի մաքսիմալ տարանջատման ապա փուլում **մենք** ականատես ենք **բոլորույան** **շաժման** **ներքին** միգրացիոն զարմանալի **պրոցեսներին**, որոնք վկայում են **այդ** **երեք** **ոլորտների ապագա** **ներձեցման** և ի վերջո որակական **նոր մի ախրճեզի** մասին: Այդ **սխմբեզի** ակներև սինտոնմանից է **20-րդ դարում** բազմաբնույթ **դրամորումների** **հաստ** **էկվեկոլիզմը**, որը բերեց **ոչ** **միայն** տարաբնույթ **ոճերի**, **ժանրերի**, **ուղղությունների**, **հաճախ** **ճաշակի** **չափանիշների** **դուրս** **գտնվող** **մերձեցումների**, այլև արվեստի և գիտության, արվեստի և կրոնի, կրոնի և գիտության տարօրինակ **հիբրիդների**, որոնցով **լեցուն** **են** **այսօր** **աշխարհի:** Հատ **թանգարաններ** և **ցուցասրահներ:** Գեղարվեստական և աշխարհապացային էլեկտիզմն իր զագաթնակնություն **իստատս** **պայսպես** **կարգված** **պոստմոդերնի** գաղափարախոսության

մեջ, երբ արվեստն արդեն անցել էր որոշակի դատարկության միջով (արդեն ցուցադրվել էին դատարկ կտավները, շրջանակները և նվազագույն արտահայտչամիջոցների ողջ արսեմալը):

Եկեկտիզմը չհաջողված սինթեզն է: Իսկ սինթեզը չի հաջողվում, եթե մարդը սինթեզի ոլորտ է մտնում լոկ տրամաբանական գիտակցությանը հատուկ պատճառ-հետևանքային աշխարհից բերած անալիտիկ ուժերով: 20-րդ դարի արվեստը դրա փայլուն վկայությունն է: Դա ճիշտ մետաստազների մեջ խճճված արևմտյան սառը ինտելեկտուալիզմի անելանելիության դրաման է քաղաքակրթական ներկայիս փնտրումների հանգույցում: Սինթեզի կայացման միակ նախապայմանը գերտրամաբանական, սինթետիկ երևակայության ձևավորումն է որպես հայեցողական-ստեղծագործական բարձրագույն օրգան: Այդ օրգանը միաժամանակ բոլորովին նոր տեսողության հիմքն է: Ստեղծագործական կյանքի դրամատուրգիան ծնվում է անցյալից ժառանգած կուրության և ապագայից եկող նոր տեսողության պայքարի էպիկենտրոնում: Ստեղծագործական կյանքը ինքնահաղթահարման, ազատագրման և առողջացման խորհուրդով մի ուղի է, որն ավարտվում է ստեղծագործական ազատության անհատական միտերիայով: Արվեստի սֆինքսն այսօր կանգնած է այդ միտերիային տանող ճանապարհին: Նրա գաղտնիքը անհատական տիեզերքի ձևավորման առեղծվածն է, որպես ապագա տիեզերքի էութենական բաղադրամաս:

Այդ իսկ պատճառով արվեստի ստեղծագործությունները լոկ հիացմունքի, բավականության կամ գեղագիտական հաճույքի առարկաներ չեն, ոչ էլ պատրանքային, սոսկ ինքնարտահայտման կամ ինքնահաստատման խաղեր, որ ջուր են լցնում պարապ էզոիզմի ջրաղացին: Արվեստի ստեղծագործությունները սոսկ հնարամտության, սրամտության ինտելեկտուալ մրցումների կամ սուբյեկտիվ նախասիրությունների, կոմպլեքսների, քմահաճույքների էքսցենտրիկ օբյեկտներ չեն, որ ենթադրում են «հետաքրքրության» որոշակի չափանիշ: «Ջետաքրքիր» արվեստում անհրաժեշտ, բայց բավարար կատեգորիա չէ: Արվեստի ստեղծագործությունները ապագա իրականության սաղմերն են, իսկ արվեստի ուժը մարդու ներաշխարհը դեպի այդ իրականությունը հեղաշրջելու մեջ է: Առհասարակ մարդու իրականությունը հեղաշրջելու մեջ: Այն «ալքիմիայի» մեջ, որ կատարվում է մարդու «ընդերքում» գեղեցիկի հետ հաղորդակցվելիս:

Երբ էսթետիկան անուղղակիորեն մետամորֆոզվում է էթիկայի մարդն ավելի իրական է դառնում: Մարդու մեջ իրապես մարմնավորվող բարոյականությամբ է պայմանավորված հոգևոր գեղեցկության ակտուալ ներկայությունն ու իրականությունը:

Իսկ ի՞նչն է գեղեցիկն այսօր:

Արվեստի հասկացության նման այն ևս ենթակա չէ սահմանման: Այն ևս իր նոր տեսլականի մեջ չի ենթարկվում հին ընկալողության և հայեցողության սկզբունքներին: Գեղեցիկն այսօր այլևս բացահայտ չի երևում զգայական օրգաններին: Այդ իսկ պատճառով տեսանելի աշխարհում նրա տեղն անմիջապես զբաղեցնում է տգեղը՝ հռչակելով իրեն գեղեցիկ: Ինչպես սուտը զգայական աշխարհում աստիճանաբար զրավում է ճշմարտության դիրքերը, այնպես էլ տգեղը զբաղեցնում է գեղեցիկի, հակաէսթետիկականը՝ էսթետիկականի, անբարոյականը՝ բարոյականի ոլորտը և այլն: Իսկ այդ պրոցեսները կատարվում են մարդու մեջ և մարդու միջոցով: Այս առումով արվեստագետի կարգավիճակն աշխարհում բացառիկ նշանակություն է ստանում, քանզի պատասխանատվությունն այդ պրոցեսների առջև անմիջականորեն դրվում է նրա ուսերին:

Տրոհման, ատոմականացման, մեկուսացման, ֆրագմենտացիայի այս դարաշրջանում արվեստագետն ավելի մեծ շանսեր ունի ունիվերսալ սինթեզի ուղին բռնելու, քան ուտիլիտար, նեղ քաղաքակրթական շահերին ծառայող որևէ այլ մասնագիտության տեր մարդ: Ան առավել ևս վերաբերում է հայ արվեստագետներին, քանզի նրանք ճակատագրի բերումով հայտնվել են եզերքում քե տարածական, քե ժամանակային առումով, որտեղից ամբողջը տեսնել և հեշտ է, և դժվար:

Տեսնել 20-րդ դարը գեղարվեստական ընկալողության օրգաններով, նշանակում է տեսնել սֆինքսի գաղտնիքը ստեղծագործական ազատության և բարոյականության էպիկենտրոնում, ու հասկանալ, որ այդ գաղտնիքը ազատ ստեղծագործող մարդու առեղծվածն է:

Արա Գուրգադյան

THE SPHYNX OF ART AT THE EPICENTER OF CREATIVE MORALITY

To view the 20th century through artistic perception and comprehension, means to be able to internalize enormous amount of written and unwritten information—manifestoes, theories and concepts. In reality only those who possess clear orientation in the organism of the international culture, can absorb such a body of data. The precondition for having such an orientation depends upon possession of as large a reservoir and lifestyle of universal vision, as possible.

In this enormous diversity of contemporary culture, we live and create within distinct boundaries and borders, within distinct conflicts, divisions and separations, as well as, in a milieu of reunification, cooperation, and synthesis. At the edge, the only guarantee for vitality of the organism is harmonized metabolism in its environment—in spatial and sequential terms.

For 70 years Armenia had been conserved in the clutches of soviet materialism, which had its positive as well as negative consequences. One of the positive consequences was physical preservation in relatively favorable educational environment. From cultural point of view, the positive aspects were immediate proximity with the Russian culture, and conception of the international processes—though quite adulterated—through the prism of soviet ideology. Today, negative consequences of the soviet heritage are apparent in almost every aspect of our daily life. In the foundation of this heritage lay immoral economic relations, based on explicit levers of egoism. The characteristic of the heritage of materialistic thinking is precisely the fact, that in the absence of real spiritual morality, the symptoms and simplistic logic of immoral, materialistic-economic relations have mechanically penetrated into the spiritual and cultural spheres. In the governmental structure of totalitarian materialism, the spiritual and cultural spheres had merely assumed decorative, pastime, and fictional functions. It was a structure where the spiritual was virtually unreal, and from which it had been expelled and exiled. At best, it was in the underground. However, the underground cannot be the habitat

of the spiritual. Extended life in the underground is pregnant with dangerous consequences of specifically loss of mental far-sightedness, and in general, narrowing of the scope of communication and vision. Spirituality is nourished by freedom, and freedom is born through the process of total creation.

Today, and particularly today, in this obviously critical state of existence, the artist has a colossal role in reinvigorating real spiritual, cultural and educational functions of the state and the society. In the arena of spontaneous metabolism this role of introduction of organic equilibrium results in such an expansion of artistic boundaries, that the resulting "oxygen" itself turns into societal atmosphere.

Metabolism in a healthy "organism" requires healthy "digestive system". Unhealthy "digestive processes" result in malady. Presence of diseases in contemporary culture has reached large proportions. Spiritual environment has become contaminated with persistent injection of fake values. Criteria of health are disappearing. Gradually, creative consciousness is being contaminated also. Digestive systems often are incapable of absorbing the large doses of the flow of information, which results in undesirable "sediments" in the spiritual organism. This, in turn, results in "congestion" and inescapable "confusion" and "disturbance". In this state of "confusion", if perceptual senses of a person or a society are not in active intellectual and digestive condition, the immunity of being able to differentiate truth from falsehood, and half-truth, weakens. The 20th century witnessed emergence of completely new kinds of diseases. If those who assume society's spiritual and cultural functions fail to multiply their capabilities of curing—through creation of truth, beauty and morality—these diseases will turn into epidemics.

Art, in particular, is the most sensitive domain of activation of the curing process. Today, it is impossible to live in an abstract environment of sterilized beauty and morality, in the neighborhood of dogmatism. In order to spiritually cleanse the contaminated environment, today, it is imperative to be able to inhale "carbon monoxide" and exhale "oxygen". Thus, artist's position is important, since it is the agent of creation of invigorating "oxygen" of freedom.

But, what is art in contemporary world?

Definition of art has always been among the most complex subjects of intellectual discourse. 20th century made it even more complex, since the logic of the enormous cultural developments, which have taken place in the 20th century, and continue to do so, have culminated in such an expansion of boundaries of art, that definitions themselves turn to be unproductive.

In this age of total fragmentation of the three basic elements of the old-world culture—art, science and religion—which fed off of the same mystical sources, we are witnessing the astonishing process of internal migration of Brownian movement. A phenomenon, which testifies of future convergence of these three elements, and ultimately, emergence of a new contextual synthesis. One of the apparent symptoms of this synthesis is the eclecticism of multi-character expressions of the 20th century art. This, not only resulted in diverse styles, genres, directions, and often convergences—which are beyond accepted norms of taste—but also resulted in awkward hybrids of art and science, art and religion, and religion and science. Outcome of these hybrid combinations today floods museums and exhibition halls around the world. Artistic and philosophic eclecticism reached its climax during the so called post-modern period, when art passed through a literal period of emptiness—blank canvases, empty frames, and an entire arsenal of minimalist means of expression, appeared in the arena.

Eclecticism is failed synthesis. Synthesis does not succeed if one enters its realm merely with analytic capabilities, derived from the cause-and-effect concept, typical to process of logical cognizance. 20th century art is a clear example of this. It is the drama of cold and captive intellectualism of the West, which has been entangled in rich metastases, and is caught in the juncture of the search for contemporary civilization. The only precondition for the synthesis to take place, is formation of super-logical and synthesized imagination, as the supreme contemplative and creative organ. This organ, at the same time, is the basis of a totally new vision. The drama of creativity is borne in the epicenter of the struggle between blindness inherited from the past, and the new vision received from the future. Creativity is a rugged road of self-conquest, liberation, and recuperation, which concludes with personal mystery of creative freedom. The sphinx of the art, today, is standing at the road leading to this mystery. Its secret is in the enigma of formation of personal universe, as a substantive component of the future universe.

For this exact reason, artistic creations are not merely objects of admiration, satisfaction, aesthetic pleasure, and even illusive games of self-expression or self-assertion, which turn the wheel of futile egoism. Artistic creations are not merely eccentric objects of ingenuity, intellectual contests of wit, or subjective prejudices, complexes and caprices, which assume specific criterion of "curiosity". "Curiosity" is necessary in art, but by itself it is not sufficient. Artistic creations are the seeds of future reality. Power of art is in its ability of transforming man's inner world into that reality. Ordinarily in transformation of man's reality. In the "alchemy", which takes place in the "inner depths" of man, during his communion with beauty.

When aesthetics indirectly evolves into ethics, man becomes more real. Presence and reality of spiritual beauty is conditioned by actual formation of morality.

But, what is beauty today?

Similar to the idea of art, beauty too is not subject to definitions. Like art, in its new essence, beauty also is not subject to principles of old conceptions and tenets. Today sensory organs do not capture beauty anymore. For this exact reason, in the visible world, beauty's place is immediately taken by the ugly, which proclaims itself beautiful. Just as falsehood in the world of the senses gradually occupies the positions of the truth, so does the ugly of the beautiful, non-aesthetic of the aesthetic, immoral of the moral, and so on. These processes take place in man, and by the man himself. In this respect artist's status in the world acquires unique meaning. The responsibility of these metamorphoses is directly put on his shoulders.

In this age of divisiveness, atomization, seclusion, and fragmentation, artist has better chances of getting on the road of universal synthesis, than any other utilitarian professional, who serves narrow interests of "civilization". This, particularly concerns the Armenian artists, since by destiny they have appeared at the edge—spatial and sequential—from where seeing the whole is both easy and difficult.

To view the 20th century by organs of artistic perception, means to see the secret of the sphinx at the epicenter of creative freedom and morality, and to appreciate that this secret is the enigma of freely creating man.

Ara GURZADIAN

of the spiritual. Extended life in the underground is pregnant with dangerous consequences of specifically loss of mental far-sightedness, and in general, narrowing of the scope of communication and vision. Spirituality is nourished by freedom, and freedom is born through the process of total creation.

Today, and particularly today, in this obviously critical state of existence, the artist has a colossal role in reinvigorating real spiritual, cultural and educational functions of the state and the society. In the arena of spontaneous metabolism this role of introduction of organic equilibrium results in such an expansion of artistic boundaries, that the resulting "oxygen" itself turns into societal atmosphere.

Metabolism in a healthy "organism" requires healthy "digestive system". Unhealthy "digestive processes" result in malady. Presence of diseases in contemporary culture has reached large proportions. Spiritual environment has become contaminated with persistent injection of fake values. Criteria of health are disappearing. Gradually, creative consciousness is being contaminated also. Digestive systems often are incapable of absorbing the large doses of the flow of information, which results in undesirable "sediments" in the spiritual organism. This, in turn, results in "congestion" and inescapable "confusion" and "disturbance". In this state of "confusion", if perceptual senses of a person or a society are not in active intellectual and digestive condition, the immunity of being able to differentiate truth from falsehood, and half-truth, weakens. The 20th century witnessed emergence of completely new kinds of diseases. If those who assume society's spiritual and cultural functions fail to multiply their capabilities of curing—through creation of truth, beauty and morality—these diseases will turn into epidemics.

Art, in particular, is the most sensitive domain of activation of the curing process. Today, it is impossible to live in an abstract environment of sterilized beauty and morality, in the neighborhood of dogmatism. In order to spiritually cleanse the contaminated environment, today, it is imperative to be able to inhale "carbon monoxide" and exhale "oxygen". Thus, artist's position is important, since it is the agent of creation of invigorating "oxygen" of freedom.

But, what is art in contemporary world?

Definition of art has always been among the most complex subjects of intellectual discourse. 20th century made it even more complex, since the logic of the enormous cultural developments, which have taken place in the 20th century, and continue to do so, have culminated in such an expansion of boundaries of art, that definitions themselves turn to be unproductive.

In this age of total fragmentation of the three basic elements of the old-world culture—art, science and religion—which fed off of the same mystical sources, we are witnessing the astonishing process of internal migration of Brownian movement. A phenomenon, which testifies of future convergence of these three elements, and ultimately, emergence of a new contextual synthesis. One of the apparent symptoms of this synthesis is the eclecticism of multi-character expressions of the 20th century art. This, not only resulted in diverse styles, genres, directions, and often convergences—which are beyond accepted norms of taste—but also resulted in awkward hybrids of art and science, art and religion, and religion and science. Outcome of these hybrid combinations today floods museums and exhibition halls around the world. Artistic and philosophic eclecticism reached its climax during the so called post-modern period, when art passed through a literal period of emptiness—blank canvases, empty frames, and an entire arsenal of minimalist means of expression, appeared in the arena.

Eclecticism is failed synthesis. Synthesis does not succeed if one enters its realm merely with analytic capabilities, derived from the cause-and-effect concept, typical to process of logical cognizance. 20th century art is a clear example of this. It is the drama of cold and captive intellectualism of the West, which has been entangled in rich metastases, and is caught in the juncture of the search for contemporary civilization. The only precondition for the synthesis to take place, is formation of super-logical and synthesized imagination, as the supreme contemplative and creative organ. This organ, at the same time, is the basis of a totally new vision. The drama of creativity is borne in the epicenter of the struggle between blindness inherited from the past, and the new vision received from the future. Creativity is a rugged road of self-conquest, liberation, and recuperation, which concludes with personal mystery of creative freedom. The sphinx of the art, today, is standing at the road leading to this mystery. Its secret is in the enigma of formation of personal universe, as a substantive component of the future universe.

For this exact reason, artistic creations are not merely objects of admiration, satisfaction, aesthetic pleasure, and even illusive games of self-expression or self-assertion, which turn the wheel of futile egoism. Artistic creations are not merely eccentric objects of ingenuity, intellectual contests of wit, or subjective prejudices, complexes and caprices, which assume specific criterion of "curiosity". "Curiosity" is necessary in art, but by itself it is not sufficient. Artistic creations are the seeds of future reality. Power of art is in its ability of transforming man's inner world into that reality. Ordinarily in transformation of man's reality in the "alchemy", which takes place in the "inner depths" of man, during his communion with beauty.

When aesthetics indirectly evolves into ethics, man becomes more real. Presence and reality of spiritual beauty is conditioned by actual formation of morality.

But, what is beauty today?

Similar to the idea of art, beauty too is not subject to definitions. Like art, in its new essence, beauty also is not subject to principles of old conceptions and tenets. Today sensory organs do not capture beauty anymore. For this exact reason, in the visible world, beauty's place is immediately taken by the ugly, which proclaims itself beautiful. Just as falsehood in the world of the senses gradually occupies the positions of the truth, so does the ugly of the beautiful, non-aesthetic of the aesthetic, immoral of the moral, and so on. These processes take place in man, and by the man himself. In this respect artist's status in the world acquires unique meaning. The responsibility of these metamorphoses is directly put on his shoulders.

In this age of divisiveness, atomization, seclusion, and fragmentation, artist has better chances of getting on the road of universal synthesis, than any other utilitarian professional, who serves narrow interests of "civilization". This, particularly concerns the Armenian artists, since by destiny they have appeared at the edge—spatial and sequential—from where seeing the whole is both easy and difficult.

To view the 20th century by organs of artistic perception, means to see the secret of the sphinx at the epicenter of creative freedom and morality, and to appreciate that this secret is the enigma of freely creating man.

Ara GURZADIAN

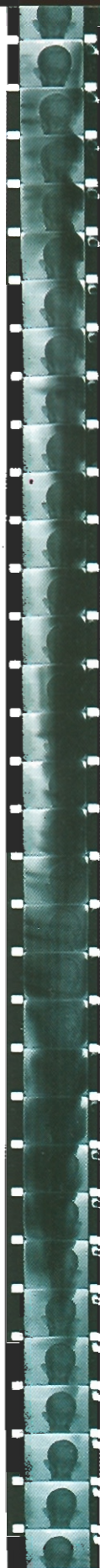
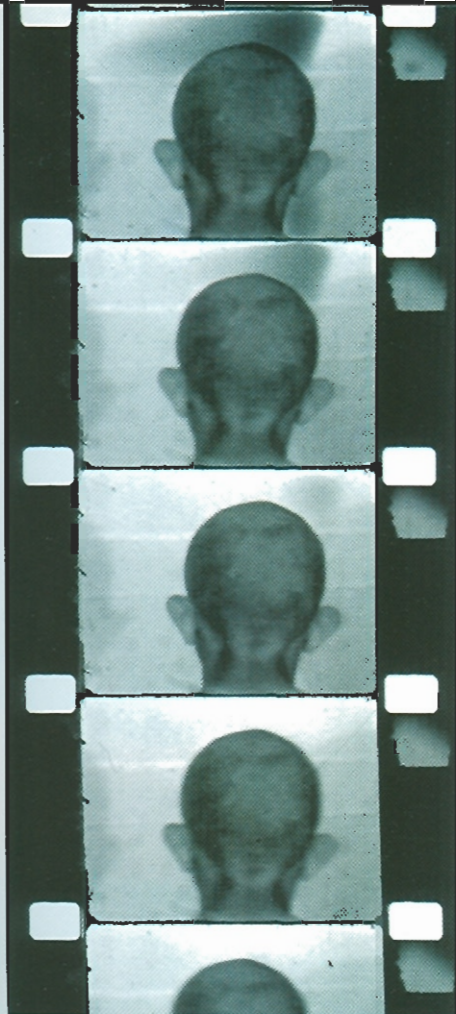
Անմի Եգոյան
Atom Egoyan

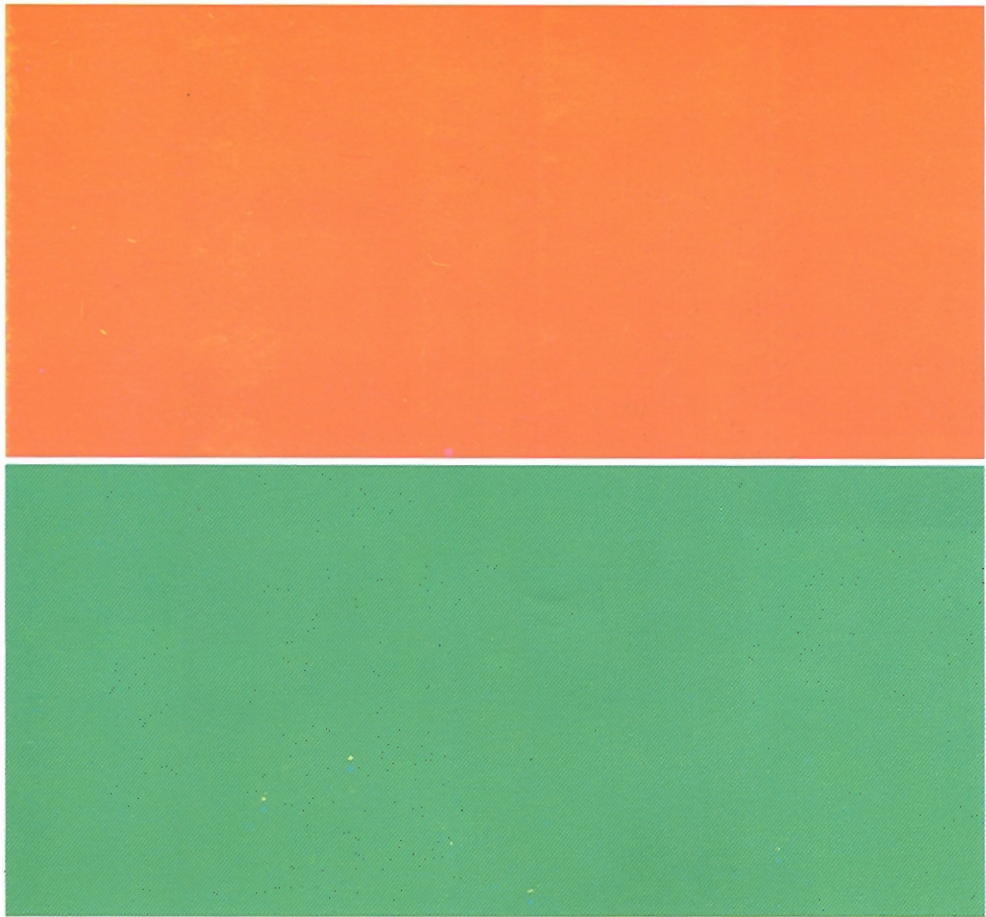
Սոնիա Պալասանյան
Sonia Balassanian

Ալիս Ստեփանյան
Alysse Stepanian

Համլետ Հովսեփյան
Hamlet Hovsepian

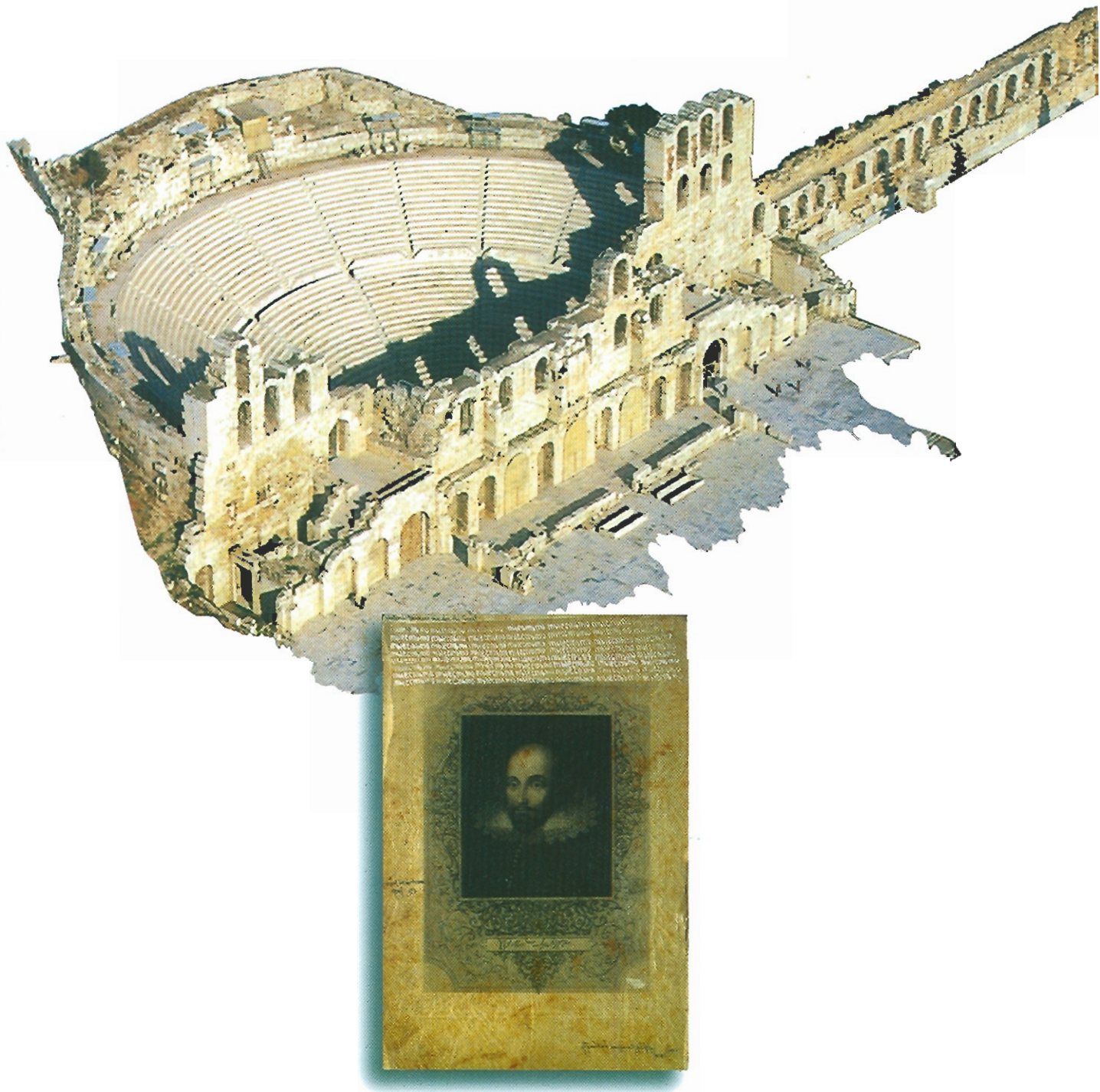
Կարեն Անդրեսյան
Karen Andreassian

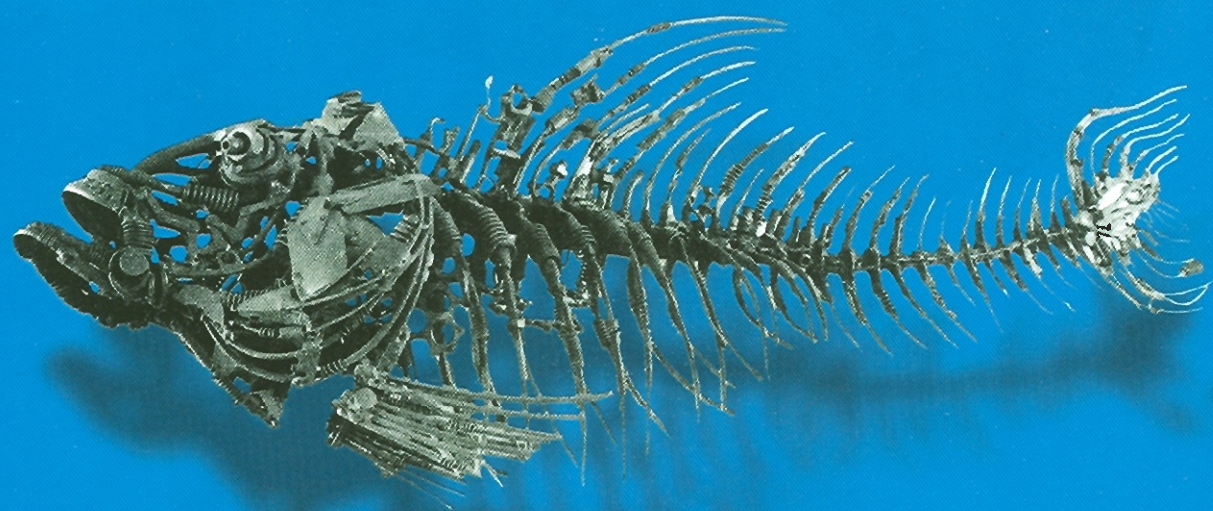
Նորա Բադալյան
Nora Badalian

Սամվել Սաղաթելյան
Samvel Saghatelian

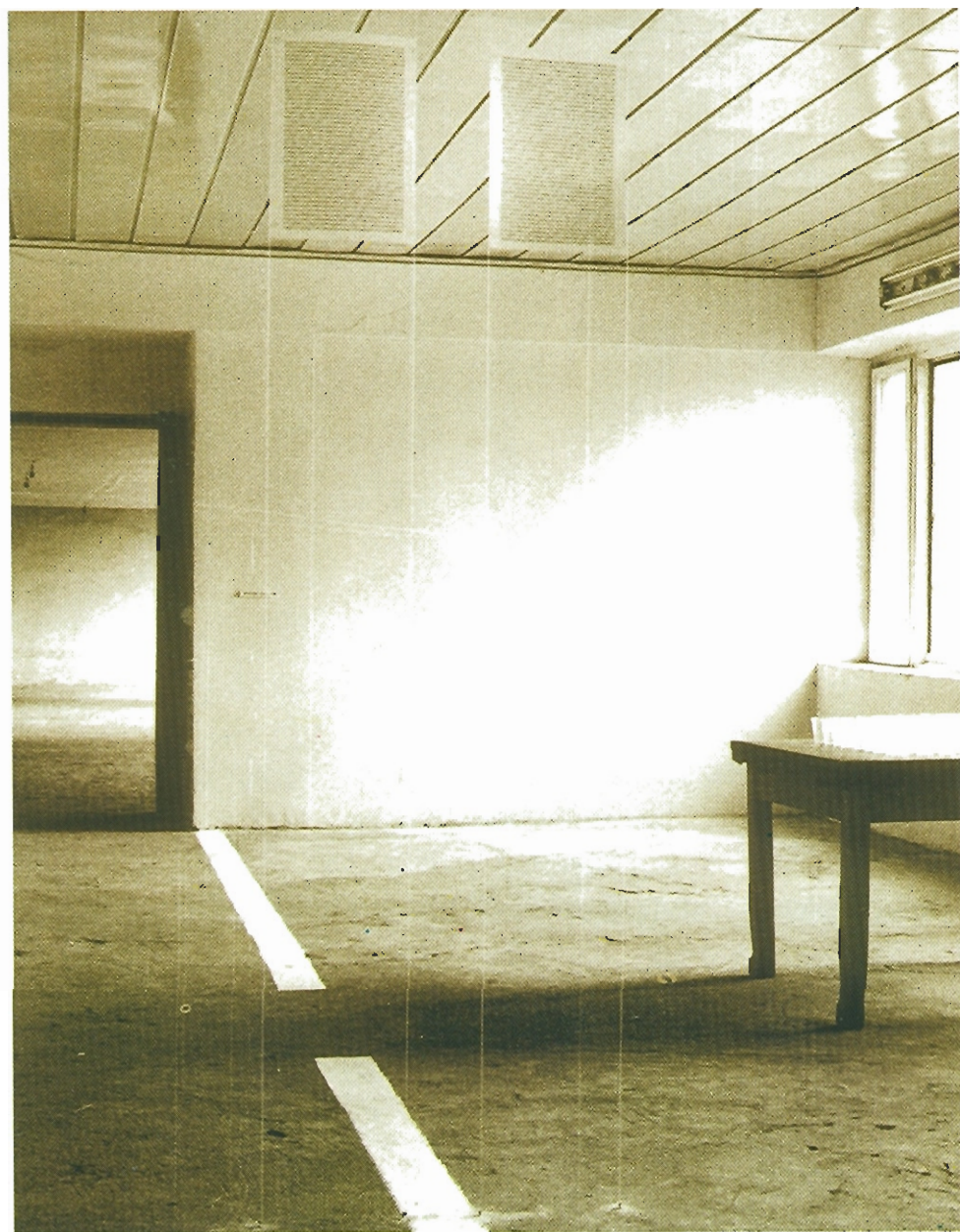
Էդուարդ Պալատանյան
Սեփան Վերանյան
Edward Balassanian
Stepan Veranian

Արա Ալեքսանյան
Ara Alexanian

Վահան Ռումելյան
Vahan Roudmelian

Սևադա Պետրոսյան
Sevada Petrossian

Վազգեն Պախլավունի-Թադևոսյան
Vazgen Pahlavuni-Tadevosian

No More History

Դավիթ Կարեյան
David Kareian

Վահագն Գալստյան
Տամկես Օրբանյան
Vahagn Galstian
Hamlet Chobanian

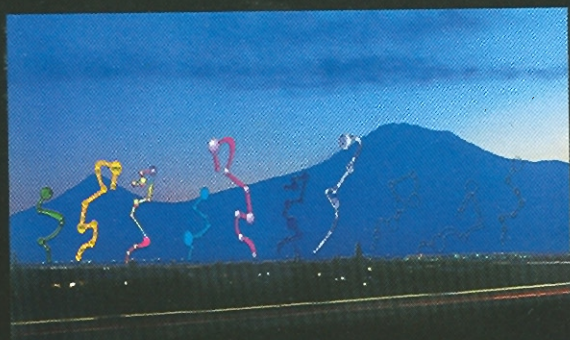
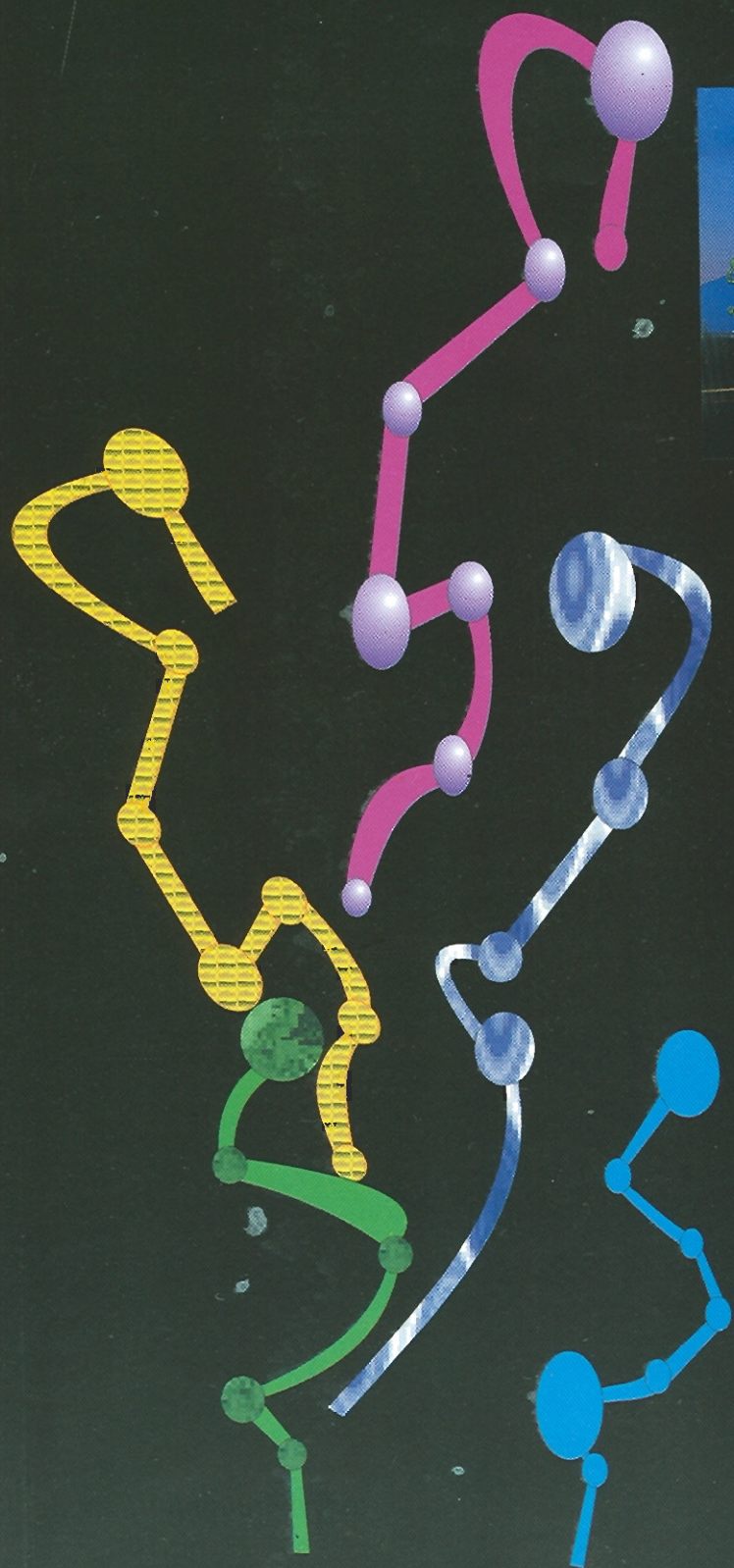
Արևիկ Արևշատյան
Ռուբեն Գրիգորյան
Arevik Arevshatian
Rouben Grigorian

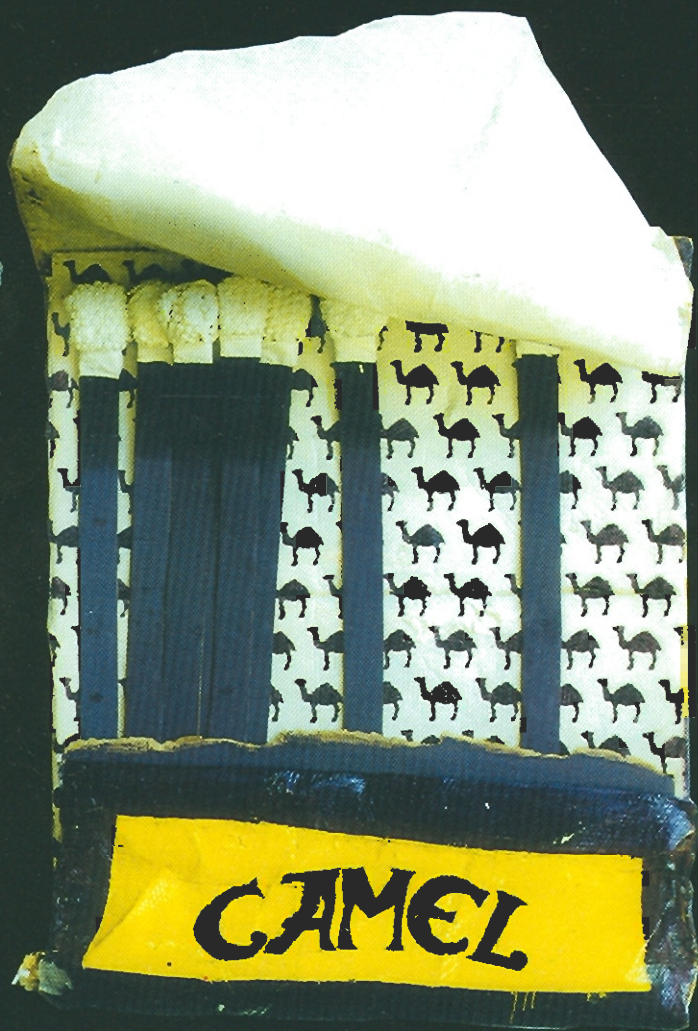
Արմեն Գևորգյան
Armen Kevorkian

AS LONG AS IT LAST

Վահրամ Աղասյան
Vahram Aghasyan

Աննա Բարսեղյան
Anna Barseghyan

Կարինե Մազակյան
Karineh Matsakian

Վարսենիկ Խաթլամաջյան
Varsenik Khatlamajian

Հարություն Միմոնյան
Harutjun Simonian

Արման Գրիգորյան
Arman Grigorian

ՃԱՆՏՐ ՓԱՆԻՐՆ Ա...

ՊՈՒՐՔ ՈՐ ՏԵՏՈՂ...

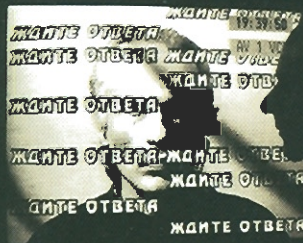
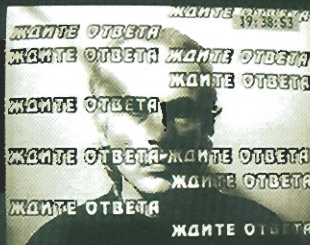
ՆԻՐԴԵՆԻ ԽԻՆՔ ԵՐՐՐՈՂ ՓՆԱ...

ՇԼԵՆԿ ԳՆՈՒՃԱ ՊՈՒՐԻՔ...

ՋԻԱՐԿԱՆԵՐ ՇԿԱ...

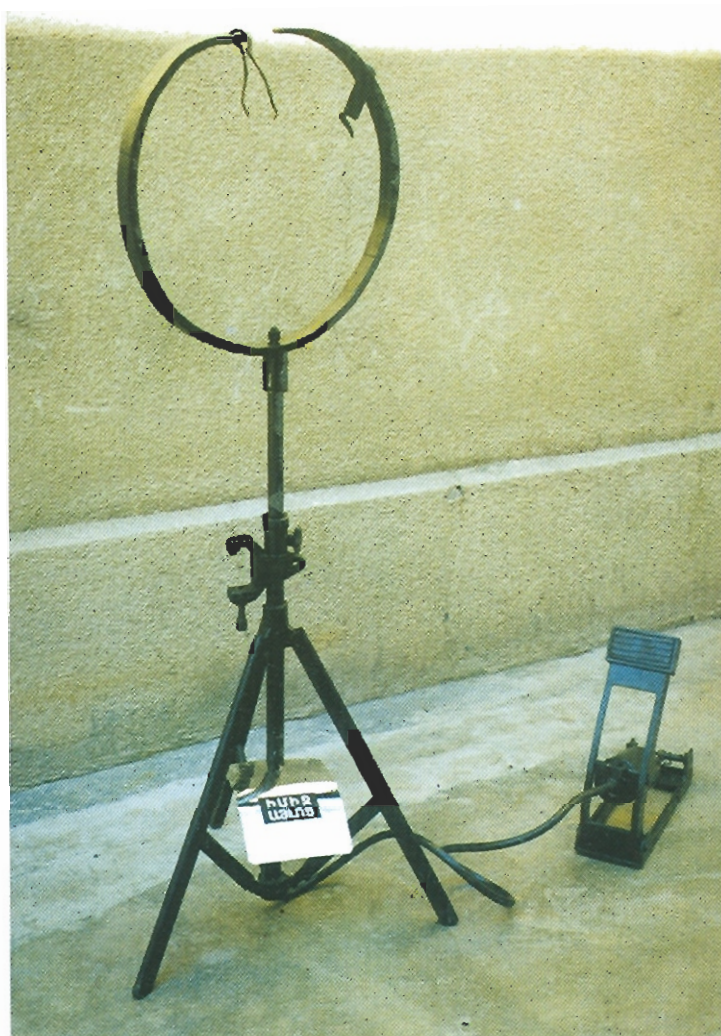
Ազատ Սարգիսյան
Azat Sarkissian

Տարություն Հուրումյան
Harutium Zulumian

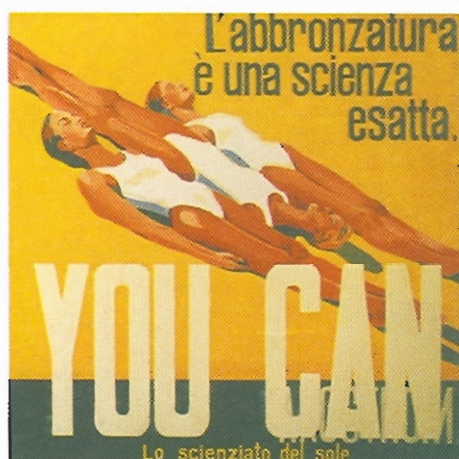
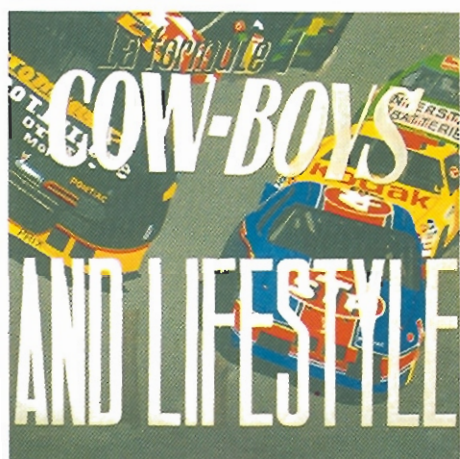

Տերիմազ Գալստյան
Heriknaz Galst'yan

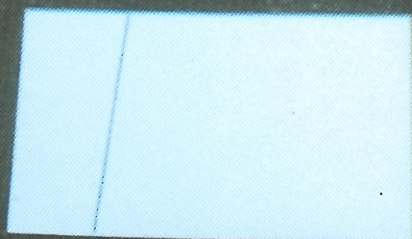
Սամվել Աբգարյան
Samvel Abgaryan

Զարուհի Շեքլիան
Zaruhi Sheklian

Տալիաննու Մարգարյան
Hovhannes Margarian

Վահրամ Գալստյան
Vahram Galstian

Անիտա Առաքելյան
Anita Arakelian

Լինդա Գանջյան
Linda Ganjian

Նաիրա Ահարոնյան
Naira Aharonian

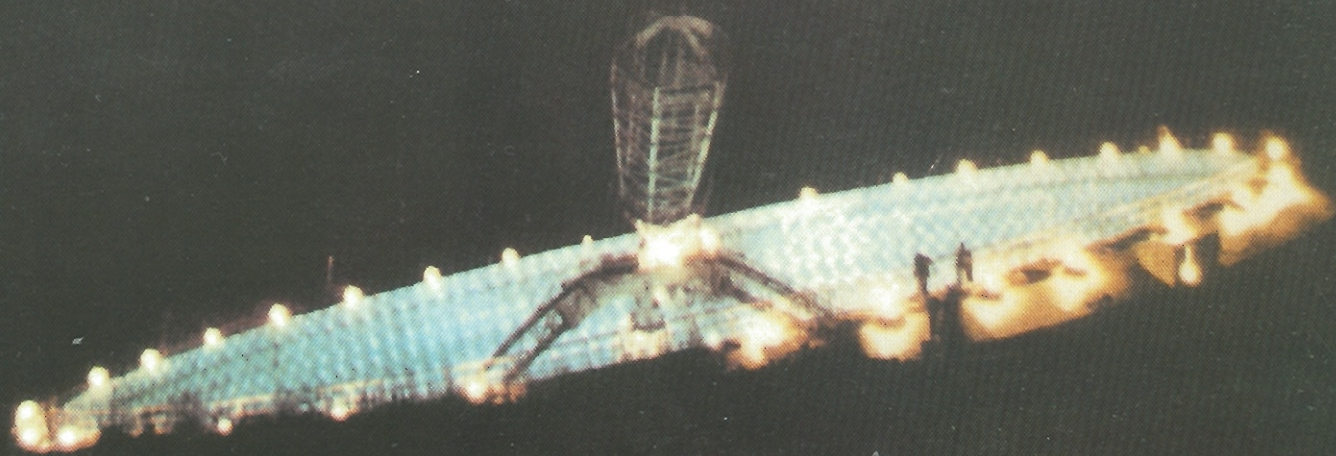
Միսակ Մաղակյան
Misak Maghakian

Մհեր Ազատյան
Mher Azatian

Նարինե Արամյան
Narine Aramian

Նարեկ Ավետիսյան
Narek Avetisian

Կարինե Ավակյան
Karineh Avakian

Մասնակիցներ

Եզդյան Ասոմ *ծնվել է 1960 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պալասանյան Սոնիա *ծնվել է 1942 թ.,
այրում և ստեղծագործում է ԱՄՆ-ում*

Մեմիանյան Ալիս *ծնվել է 1961 թ.,
այրում և ստեղծագործում է ԱՄՆ-ում*

Տոլսեխյան Տամիկ *ծնվել է 1950 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մադեապայան Կարեն *ծնվել է 1957 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Բադալյան Նորա *ծնվել է 1957 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մաղաթեյան Մամիկ *ծնվել է 1958 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պալասանյան Էռադ *ծնվել է 1936 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Վերանյան Մեմիան *ծնվել է 1955 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Ալեխանյան Արա *ծնվել է 1959 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Ռուսեյան Վահան *ծնվել է 1963 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պետրոսյան Սևադա *ծնվել է 1977 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պախլադյան Դավիթյան Վազգեն *ծնվել է 1955 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Կարեյան Կալիբ *ծնվել է 1973 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պալասյան Վահագն *ծնվել է 1973 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Չոբանյան Տամիկ *ծնվել է 1970 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Խաչատրյան Գրիգոր *ծնվել է 1952 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Արևաթյան Արեթիկ *ծնվել է 1957 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Գրիգորյան Ռուբեն *ծնվել է 1954 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պուրջյան Արմեն *ծնվել է 1961 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Աղասյան Վահրամ *ծնվել է 1974 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Բարսեղյան Աննա *ծնվել է 1969 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մազալյան Կարինե *ծնվել է 1959 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Խաթանազյան Վարսենիկ *ծնվել է 1975 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Միմոնյան Տարոնիկ *ծնվել է 1972 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Գրիգորյան Արման *ծնվել է 1960 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Նալբանդյան Ռուզաննա *ծնվել է 1977 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մարգարյան Ազատ *ծնվել է 1965 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Չուրումյան Տարոնիկ *ծնվել է 1958 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պալասյան Տերիմազ *ծնվել է 1959 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Արգաթյան Մամիկ *ծնվել է 1958 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պողոսյան Արսակ *ծնվել է 1971 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Տակոբյան Դիանա *ծնվել է 1973 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Շեխյան Զարուհի *ծնվել է 1961 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մարգարյան Տոխանյան *ծնվել է 1954 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պալասյան Վահրամ *ծնվել է 1960 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Առաքելյան Ալիսա *ծնվել է 1964 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Պախլյան Լիդիա *ծնվել է 1970 թ.,
այրում և ստեղծագործում է ԱՄՆ-ում*

Միմոնյան Նաիրա *ծնվել է 1969 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Մաղաթյան Միսակ *ծնվել է 1962 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Ազատյան Միլեն *ծնվել է 1972 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Արմանյան Նարինե *ծնվել է 1974 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Ալեխանյան Նարեկ *ծնվել է 1969 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Ավալյան Կարինե *ծնվել է 1957 թ.,
այրում և ստեղծագործում է Հայաստանում*

Participants

Atom Egoian *Born in 1960
Lives and works in Canada*

Sonia Balassanian *Born in 1942
Lives and works in USA*

Alysse Stepanian *Born in 1961
Lives and works in USA*

Hamlet Hovsepian *Born in 1950
Lives and works in Armenia*

Karen Andreassian *Born in 1957
Lives and works in Armenia*

Nora Badalian *Born in 1957
Lives and works in Armenia*

Samvel Saghatelian *Born in 1958
Lives and works in Armenia*

Edward Balassanian *Born in 1936
Lives and works in Armenia*

Stepan Veranian *Born in 1955
Lives and works in Armenia*

Ara Alexanian *Born in 1959
Lives and works in Armenia*

Vahan Roumelian *Born in 1963
Lives and works in Armenia*

Sevada Petrossian *Born in 1977
Lives and works in Armenia*

Vazgen Pahlavuni-Badevosian *Born in 1955
Lives and works in Armenia*

David Kareian *Born in 1973
Lives and works in Armenia*

Vahagn Galstian *Born in 1973
Lives and works in Armenia*

Hamlet Chobanian *Born in 1970
Lives and works in Armenia*

Grigor Khachatryan *Born in 1952
Lives and works in Armenia*

Arevik Arevshatyan *Born in 1957
Lives and works in Armenia*

Rouben Grigorian *Born in 1954
Lives and works in Armenia*

Armen Kevorkian *Born in 1961
Lives and works in Armenia*

Vahram Aghasyan *Born in 1974
Lives and works in Armenia*

Anna Barseghyan *Born in 1969
Lives and works in Armenia*

Karineh Matsakian *Born in 1959
Lives and works in Armenia*

Varsenik Khatlamajian *Born in 1975
Lives and works in Armenia*

Harutjun Simonian *Born in 1972
Lives and works in Armenia*

Arman Grigorian *Born in 1960
Lives and works in Armenia*

Ruzanna Nalbandian *Born in 1977
Lives and works in Armenia*

Azat Sarkissian *Born in 1965
Lives and works in Armenia*

Harutjun Zulumian *Born in 1958
Lives and works in Armenia*

Heriknaz Galstian *Born in 1959
Lives and works in Armenia*

Samvel Abgarian *Born in 1958
Lives and works in Armenia*

Artak Poghosian *Born in 1971
Lives and works in Armenia*

Diana Hagopian *Born in 1973
Lives and works in Armenia*

Zaruhi Shekhan *Born in 1961
Lives and works in Armenia*

Hovhannes Margarian *Born in 1954
Lives and works in Armenia*

Vahram Galstian *Born in 1960
Lives and works in Armenia*

Anita Arakelian *Born in 1964
Lives and works in Armenia*

Linda Ganjian *Born in 1970
Lives and works in USA*

Naira Aharonian *Born in 1969
Lives and works in Armenia*

Misak Maghakian *Born in 1962
Lives and works in Armenia*

Mher Azatian *Born in 1972
Lives and works in Armenia*

Narine Aramian *Born in 1974
Lives and works in Armenia*

Narek Avetissian *Born in 1969
Lives and works in Armenia*

Karineh Avakian *Born in 1957
Lives and works in Armenia*

18.00 [157.48']

MAIN AUDITORIUM/EXHIBITION HALL

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՆՈՐԱՐԱՐ ՓՈՐՁԱՌԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐՈՆ
ՆՓԱԿ

Հիմնադիր և Գեղարվեստական Ղեկավար
ՍՈՆԻԱ ԴԱՆԱՍԱՆՅԱՆ
Համա-Հիմնադիր
ԷԴՈՒԱՐԴ ԴԱՆԱՍԱՆՅԱՆ

ARMENIAN
CENTER FOR CONTEMPORARY EXPERIMENTAL ART
ACCEA

Founder and Artistic Director
SONIA BALASSANIAN
Co-Founder
EDWARD BALASSANIAN

ԿՈՐԴԻՆԱՏՈՐՆԵՐ

Կերպարվեստ
ՍՏԵՓԱՆ ՎԵՐԱՆՅԱՆ
Ճարտարապետություն
ՄԻԲԱՅԵԼ ՄԿՐՏՉՅԱՆ
Վիդեո և Սինեմա
ԳՐԻԳՈՐ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ
Երաժշտություն
ՍԵՎԱԴ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ
Կատարողական Արվեստ
ՎԱՀԱԳՆ ԳԱԼՍՏՅԱՆ
Լուսանկարչություն
ՎՐԱՄ ՀԱԿՈՅԱՆ
Հաղորդակցություն
ՎԱՐԴԱՆ ՋԱԼՈՅԱՆ
Ադմինիստրատոր
ԱՆՆԱ ԲԱԳԴԱՍՏՐՅԱՆ

COORDINATORS

Fine Arts
STEPAN VERANIAN
Architecture
MICHAEL MKRTCHIAN
Video and Cinema
GRIGOR KHACHATRIAN
Music
SEVADA PETROSSIAN
Performing Arts
VAHAGN GALSTIAN
Photography
VRAM HAKOPIAN
Communication
VARTAN JALOIAN
Administrator
ANNA BAGHDASSARIAN

MAIN
ENTRANCE

LOWER
LOBBY

12.00 [39.37']

12.00 [39.37']

12.00 [39.37']

7.80 [25.59']

EXHIBITION
HALL

LIBRARY

12.00 [39.37']

Հայաստանի Հանրապետություն, Երևան, Փ.Բյուզանդի 1/3
1/3, P.Byouzand str., Yerevan, Republic of Armenia
Հեռ./Phone (3742) 568 225, 568 325 E-mail: NPAK@accea.arminco.com

18.00 [59.06']

38.70 [126.97']

Փրինթինֆո

ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ • ԴԻԶԱՅՆ • ԳՈՒՆԱԲԱԺԱՆՈՒՄ • ՏՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի Հանրապետություն, Երևան 375035, Պապուկ Մանյի 13/2, հեռ.՝ (374 2) 24 55 91, ֆաքս՝ (374 2) 151 632, E-mail: printinfo@arm.r.am

